ROYAUME DE BELGIQUE.

KONINKRIJK BELGIE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Premier Ministre, le 10 novembre 1983, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal n° "fixant les dotations, pour l'année 1984, du Fonds des communes et du Fonds des provinces", a donné le 29 novembre 1983 l'avis suivant :

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 10e november 1983 door de Eerste Minister verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit nr "tot vaststelling van de dotaties, voor het jaar 1984, van het Gemeentefonds en van het Fonds der provinciën", heeft de 29e november 1983 het volgend advies gegeven

L'arrêté royal en projet a pour objet de déroger à l'article 75 de la loi du 5 janvier 1976 relative aux propositions budgétaires 1975-1976, en fixant, pour l'année 1984, la dotation du Fonds des communes et la dotation du Fonds des provinces, à une somme forfaitaire au lieu d'un pourcentage sur les recettes fiscales courantes totales de l'Etat. Il a donc, pour l'année 1984, un objet semblable à celui qu'avaient l'arrêté royal n° 45 du 6 mai 1982 pour l'année 1982, et l'arrêté royal n° 108 du 7 décembre 1982 pour l'année 1983.

Il trouve un fondement incontestable dans l'article 1er, 1°, de la loi du 6 juillet 1983 attribuant certains pouvoirs spéciaux au Roi.

Par rapport aux deux arrêtés précédents ayant un objet analogue, il présente, cependant, une originalité en son article 3, libellé comme suit :

> "Au cas où des ajustements budgétaires entraîneraient une augmentation des dépenses courantes de l'Etat pour 1984, le Roi, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, augmentera les dotations visées aux articles 1 et 2, de manière telle que celles-ci augmentent, de 1983 à 1984, dans une proportion égale au taux d'accroissement réel des dépenses courantes de l'Etat, tel qu'il ressort de la comparaison entre le budget ajusté de 1984 et le budget ajusté de 1983, exception faite cependant des dépenses relatives à la dette publique et de celles résultant de l'arrêté royal n° 202 du 25 juillet 1983".

A la première lecture, on pourrait se demander si, par cette disposition, le Roi ne proroge pas, d'une certaine manière, ses pouvoirs spéciaux au-delà de la date à laquelle ils prennent fin en vertu de la loi précitée du 6 juillet 1983.

.../...

Il apparaît, en réalité, que tel qu'il est rédigé, l'article 3 cantonne expressément l'habilitation donnée au Roi dans des limites très strictes, de telle sorte que le Roi ne pourra plus, si la condition se réalise, que prendre un acte d'exécution, dont les données essentielles et, notamment, les bases de calcul, sont fournies par l'arrêté de pouvoirs spéciaux lui-même.

L'article 3 ne suscite, dès lors, aucune objection.

Il s'indiquerait, cependant, d'écrire, dans le texte français, "aux articles 1er et 2" et, à la fin de la disposition, de mentionner l'arrêté royal n° 202 du 25 juillet 1983 avec son intitulé : "octroyant une allocation exceptionnelle et unique aux communes et à l'agglomération bruxelloise".

Het ontworpen koninklijk besluit bedoelt af te wijken van artikel 75 van de wet van 5 januari 1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1975-1976 door de dotatie van het Gemeentefonds en de dotatie van het Fonds der provinciën voor het jaar 1984 vast te stellen op een vaste som in plaats van op een percentage van de totale lopende belastingontvangsten van de Staat. Het heeft dus voor het jaar 1984 een soortgelijk doel als datgene wat het koninklijk besluit nr 45 van 6 mei 1982 voor het jaar 1982 en het koninklijk besluit nr 108 van 7 december 1982 voor het jaar 1983 hadden.

Het vindt onbetwistbaar rechtsgrond in artikel 1, 1°, van de wet van 6 juli 1983 tot toekenning van bepaalde bijzondere machten aan de Koning.

Toch bevat het, vergeleken bij de twee voorgaande besluiten die een soortgelijk doel hebben, iets nieuws, namelijk in artikel 3, dat als volgt luidt :

> "Ingeval begrotingsaanpassingen een verhoging van de lopende staatsuitgaven voor 1984 zouden meebrengen, vermeerdert de Koning bij in Ministerraad overlegd besluit, de in de artikelen 1 en 2 bedoelde dotaties derwijze dat zij van 1983 tot 1984 stijgen in een verhouding gelijk aan het werkelijk stijgingspercentage van de lopende staatsuitgaven, zoals het blijkt uit de vergelijking tussen de aangepaste begroting voor 1984 en de aangepaste begroting voor 1983, met uitzondering echter van de uitgaven betreffende de openbare schuld en van die voortvloeiende uit het koninklijk besluit nr 202 van 25 juli 1983".

Bij een eerste lezing zou men zich kunnen afvragen of de Koning met die bepaling zijn bijzondere machten niet in zekere zin verlengt tot na de datum waarop zij krachtens de voormelde wet van 6 juli 1983 vervallen.

In werkelijkheid blijkt dat artikel 3, zoals het is geredigeerd, de aan de Koning verleende machtiging uitdrukkelijk binnen zeer strenge grenzen houdt, zodat de

Koning, indien de voorwaarde in vervulling gaat, nog slechts een uitvoeringsbesluit zal kunnen vaststellen waarvan het bijzondere-machtenbesluit zelf de essentiële gegevens en bepaaldelijk de berekeningsgrondslagen aan de hand doet.

Tegen artikel 3 is derhalve niets in te brengen.

In de Franse tekst schrijve men evenwel : "aux articles 1er et 2" en vermelde men op het einde van de bepaling het koninklijk besluit nr 202 van 25 juli 1983 met zijn opschrift : "tot toekenning van een enige en uitzonderlijke toelage aan de gemeenten en aan de Brusselse agglomeratie".

La chambre était composée de		De kamer was samengesteld uit
Messieurs : P. TAPIE,		président de chambre,
de Heren :		kamervoorzitter,
Ch. HUBERLANT,		conseillers d'Etat,
P. KNAEPEN,		staatsraden,
R. PIRSON,		assesseurs de la section de législation,
C. DESCHAMPS,		assessoren van de afdeling wetgeving,
Madame : R. DEROY,		greffier assumé,
Mevrouw :		toegevoegd griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. P. TAPIE.

Le rapport a été présenté par Mme M.-L. THOMAS, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. P. TAPIE.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. M.-L. THOMAS, auditeur.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER, LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

R. DEROY. P. TAPIE.